

Nationale Conferentie: Het persoonsgebonden budget: de motor van zorgvernieuwing!

Expertisecentrum Onafhankelijk Leven

2 juni 2010 ICC Gent-Casinozaal

Plechtig moment 10 jaar PAB

Viviane Sorée

Waarom dit plechtig moment? Tien jaar geleden werd het langverwachte PAB-decreet eindelijk gestemd en weinig later het PAB-besluit. Door deze regelgeving gaan voor personen met een handicap deuren open die voordien gesloten waren. Dankzij het PAB kunnen we kiezen wie ons assistentie verleent en waar en waarvoor we onze assistentie inzetten. Dankzij het PAB hebben we grip op ons leven, bepalen we zelf de inhoud van ons leven.

Momenteel kijken we gespannen uit naar het langverwachte Witboek van minister Vandeurzen. Met dit document wil de minister het beleid tot 2020 ten aanzien van personen met een handicap vorm geven. Het Raadgevend Comité van het VAPH heeft ondertussen hierover advies uitgebracht.

Voor ons is het essentieel dat het PAB zijn huidige bewegingsruimte blijft behouden. In de eerste plaats is het cruciaal dat ongeacht de beperking en de leeftijd die je hebt, je kan kiezen voor een PAB in plaats van zorg in natura. Dit is een duidelijk breekpunt voor ons. Het is wezenlijk dat mantelzorg deel blijft uitmaken van het PAB. Daarenboven mag iemands beperking niet in de weg staan van de keuzevrijheid bij het organiseren van ondersteuning/assistentie. Wanneer deze uitgangspunten worden in vraag gesteld, dreigen beknot te worden, dan zal dit verregaande gevolgen hebben op het dagelijks leven van een grote groep van personen met een handicap. In dit geval zijn we moreel en intellectueel verplicht tot het uiterste te gaan, tot actie over te gaan. Dit mag duidelijk zijn.

We gaan er echter vanuit dat we op 11 december 2010 alle reden hebben om het 10-jarig bestaan van het PAB te vieren. Bol-budiv en Vlabu-ZIZ organiseren gezamenlijk een evenement om dit te vieren. Bol-budiv zal op dat moment het boek voorstellen naar aanleiding van 10 jaar PAB. We willen hier een mooie viering van maken, bijgewoond door talrijke personen met een handicap, hun familie en hun assistenten.

Vooraleer we de indieners van het PAB-decreet Patricia Ceysens, Ann De Martelaer en Guy Swennen de verjaardagstaart laten aansnijden en we kunnen genieten van een lekker stuk taart met koffie, wil ik nog even uw aandacht vragen voor het volgende. Niet weinig later nadat het PAB-decreet gestemd was, werd het PGB-decreet met unanimititeit gestemd in het Vlaams Parlement. De uitvoeringsbesluiten laten echter nog altijd op zich wachten. We vinden het meer dan tijd dat hier dringend werk wordt van gemaakt.

Laat het u smaken!

Ann Demartelaer

Wij mogen hier vandaag deze mooie taart aansnijden. Er staan geen kersen op. Dat is misschien een beetje spijtig. Maar ik ben toch heel fier dat ik vandaag, samen met mijn collega Patricia Ceysens, deze taart mag aansnijden. We hebben tien jaar geleden het decreet gestemd en eigenlijk mogen we echt fier zijn als ik hier vandaag hoor hoe het PAB toch heel wat veranderingen teweeggebracht heeft in het leven van vele mensen en welke mogelijkheden dit brengt. Dan denk ik dat wij heel fier mogen zijn dat we de basis gelegd hebben. En we gaan zeker super fier zijn als we ooit de taart met de kersen van het PGB-decreet mogen aansnijden.

Patricia Ceysens

Ook op mijn beurt vind ik dit toch wel een heel fijn moment. Zo zie je dat je in de politiek soms veel geduld moet hebben. Dat heel wat dingen niet kunnen, maar het PAB is dan toch gelukt. Tien jaar geleden al, ik kon het niet geloven toen men mij belde. Ik moet eerlijk zeggen: Viviane, jij ziet er nog altijd uit zoals toen. Ook Jos vind ik. Maar ik denk vandaag natuurlijk ook vooral aan Jan-Jan Sabbe. Hij was zeker één van de grote inspirators, die ons altijd aan de mouw kwam trekken en die ons richting Nederland heeft geduwd om te gaan kijken hoe het daar kon. Het was de tijd dat we als parlementsleden gelukkig nog wat meer vrijheid hadden dan vandaag en dat we erin geslaagd zijn om dit te doen. Voor mij is het mooiste wat er bestaat, mensen een stuk levenskwaliteit kunnen geven, ervoor zorgen dat zij zelf kiezen hoe ze hun leven willen inrichten en leiden. Dit doen wij tenslotte allemaal en personen met een handicap moeten dit ook kunnen doen. Daarom komen we met heel veel plezier deze taart aansnijden. En zoals Ann zegt, nog geen kaarsjes of kersjes, maar die komen er hopelijk in de toekomst bij. Het gaat jullie allemaal bijzonder goed en geniet van deze super dag!

